

[Karl Møller]

tidspunkt, før en egentlig krise, endsige en krigssituation, kunne tænkes at opstå.

Skal mere end 20 års dansk eller rettere nordisk sikkerhedspolitik om ikke at modtage fremmede tropper bare slettes med et penestrøg? Har man overhovedet gjort sig konsekvensen af disse beslutninger helt klart? Man er i gang med at finde egnet depotplads til amerikanske marineinfanteristers kampvogne og tunge udstyr på dansk område. Som Weekendavisen den 15. december ikke undlod at gøre opmærksom på, så vil en sådan oplagring af disse enheders udstyr på forhånd binde os til at modtage dem i en krisesituation. I sagens natur må det selvfølgelig være sådan, at en militærenhed må være, hvor dens udstyr opholder sig. Hvordan tror man egentlig modparten vil reagere på, at der gøres klar til amerikanske tropper nær ved gennemsejlingsfarvandene til Østersøen? Kan det ikke føre en yderligere optræning med sig og direkte bringe Danmark ind i en militær spændingssituation? Efter vores opfattelse er der her tale om hasardspil med vores lands sikkerhed.

Vi har i begrundelsen for forespørgslen bedt ministeren svare med konkrete oplysninger om, hvad dette farlige engagement vil indebære for dansk sikkerhedspolitik. Jeg mener ikke, at det, vi indtil nu har hørt, har været særlig tilfredsstillende. Vi mener, at det er vigtigt, at folketingset får en debat om og også får slået fast, at den nordiske stabilitet og sikkerhed uden kernevåben, uden fremmede tropper fortsat bør være Danmarks politik og ikke nye eventyr i retning af voksende militær optræning i vores område.

Den udvikling, som er i gang på den militærpolitiske front, rimer rent faktisk ikke med nogen af de talrige forsikringer fra både statsministeren og udenrigsministeren om, at det er dansk politik aktivt at bidrage til afspændingen og i det hele taget til nedrustning. Vi vil godt også fra denne talerstol have nogle udtalelser, som kan tages som en garanti for, at man ikke fra den side vil acceptere nogen som helst af de krav fra NATO's side, som i realiteten vil ændre den stabilitet i Norden, som har hersket igennem en årrække.

Poul Nielson (S):

Det er på sin vis modigt af DKP at rejse debatten, og især er det modigt – nærmende sig det dumdristige – at gøre det på den måde, hr. Karl Møller her gjorde det. Der er tale om, synes jeg, en ikke helt almindelig og i forhold til, hvad vi plejer at høre, meget utilsøret identifikation med østlige synspunkter i den sikkerhedspolitiske debat.

Hr. Karl Møller nævnte også nogle mystiske situationer med sovjetiske u-både i Sognefjorden, og hvad det angår, må jeg faktisk sige, at jeg umiddelbart føler det rimeligt at gå ud fra, at hr. Karl Møller er nærmere til at sige noget klart om tilstedeværelsen af sovjetiske u-både i Sognefjorden, end i hvert fald jeg og de fleste andre, der er til stede her i salen, ville være det.

Der blev også fremført et mere eller mindre hensigtsmæssigt virvar af tal og løsevne betragtninger. Over for al den slags mener jeg man må kunne sige, at en ansvarlig betragtning tilsiger, at tvivlen, hvad angår sådanne spørgsmål, må komme Danmarks sikkerhed til gode.

Hr. Karl Møller nævnte også F-16 projektet og den danske medproduktion og hele spørgsmålet om vores engagement med hensyn til våbenproduktion. Her er situationen jo den, at man skal lede meget langt og meget længe for at finde noget land, der har en så lille våbenproduktion og en så lille våbeneksport både målt absolut og relativt, og hvordan man ellers ville måle det, som Danmark har. Dette gælder også, selv om man indregner hele den F-16 medproduktion, der er aftalt, og som måske kan sikres yderligere. Derfor er det i den sammenhæng aldeles ude af rimelig kontakt med virkeligheden at tale om en voldsom militarisering af dansk industri.

Den samme lidt mangelfulde relation til virkeligheden prægede hr. Karl Møllers bemærkninger om stationering af fremmede tropper. Det har jeg ikke hørt noget om, det har aldrig været drøftet i forsvarsudvalget, og jeg kan heller ikke rigtig forestille mig, at stationering af fremmede tropper kunne blive et spørgsmål, der påkaldte sig nogen form for realpolitisk interesse i øvrigt. Men det kan påkalde sig en agitatorisk interesse, hvis man er i stand til at agitere uden at lade sig forpligte af virkeligheden.

Hr. Karl Møller nævnte også, at der i den forbindelse var lagt op til et hasardspil om